

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XXII. Præsentia Christi spem facit suscitandi Lazari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Et mea lux vitæ superâ iam pascitur aurâ,
 Cui nece fraternâ pars bona lucis abest?
 Et fratrem rapit, ah! oculis qui carior istis,
 Aut oculis si quid carius esse potest?
 Quis saltem dabit his aduoluar vt ægra fauillis,
 Et bibat, heu! lacrymas quas sitit vna meas?
 Vt concors inscribat Amor rorante sepulcro:
 Si cinis est frater, tota fit vnda soror.

ELEGIA XXII.

Præsentia CHRISTI spem facit susci-
tandi LAZARI.

BETHANIA, memini, par nobile nuper in aulâ
 Aurea sæcla tulit, frater & æqua soror.
 Fortunata domus, socio si currere fuso
 Stamina adhuc plenâ sors finat alba colu.
 Sed benè concordi currentia sæcula filo
 Præscidit haud æquâ Parca nouerca manu.
 Mors damnat virides primæ lanuginis annos
 Perpetuis tenebris, puluereâque domo.
 Ah modò dulce decus, nunc illætabile nomen
 Raptus abit frater; raptaque & ipsa soror.
 Quid tibi nunc animi, cui sors tulit inuida fra-
 trem,
 Et cum fratre tuo mors decus omne tulit?
 In lacrymas abeunt præcordia saucia luctu,
 Turbidaque vndoso pectore vota tument.
 Quis tantos tumido depellet pectore fluctus?
 Vlcera quis molli leniet aspra manu?
 Anxia quis mæsto deterget nubila vultu,
 Quasque bibit salso lumine mæror aquas?

Antè

Antè tibi scindent fatalia stamina Parcæ,
 Immemori fratris quàm cadat vrna sinu.
 Ah! oculis semper fraterna recurret imago,
 Semper & hæc vacuas faller imago manus.
 Semper enim gelidis colet hospita saxa fauillis
 Frater, & in raptò fratre sepulta soror.
 Ferali ab solio sic mors iubet arbitra rerum:
 Quâ cecidit, semper vita recumbet humo.
 Sed ramentum armipotens inuictò Numine vindex,
 Hæc qui sceptrâ necis ferrea frangat, erit.
 Ecce coronatus nardoque rosaque serenum
 Adspirat Zephyrus fratris in ora diem.
 Ipfus adest, quondam fratris pius hospes IESVS;
 Qui necis abruptat vincula, victor adest.
 Hic potis ingentem curarum euoluere molem,
 Et modico nutu frangere tela necis.
 Ille supercilio quo concutit æthera, terram
 Mouerit, emotâ vita redibit humo.
 Si modò tangat Amor (tangit pia flamma To-
 nantem)
 Ille tuis curis prouida cura calet.
 Adspice Martha, cauam cui mens abit exsul ad
 vnam;
 Tuque ad cò Marthæ panè sepulta sorori;
 Vt madidas laxat pius obfes Amoris habenas,
 Fratris vt extincti sit nouus ille parens:
 Vt teneros oculos mæror nouus imbuit vndis,
 Vt tibi dulce fluit pignus amicitia.
 Ocyorecce tuo (licet ille celerrimus) imbrî
 Spes ruit ad tumulû vincere prompta necem.
 Explicat illa sedens tristi super aggere pennas,
 Et lacrymas alis siccat amica suis.

D

Vt

Ut clàm flos hiemans, auro quæ pingit & ostro
 Ad solis radios, serica pensa trahit;
 Erumpitque foras matris viridante sepulcro,
 Gramineasque struit verna corolla comas;
 Promittitve graues ramis genialibus vvas,
 Quæ viret apta rudi lanca gemma botro:
 Sic nouus emergit vitæ natalis ab vrnâ,
 Succidaque è sicco puluere fila leget;
 Deque cauo saxo viridi florebit in æuo
 Frater, vt inde soror gaudia sera bibat:
 Decerpitque nouos vitali è funere fructus;
 Puluis enim vitæ semina lata vouet:
 Et geminam seret vnus de funere vitam,
 Sospes vbi viuet sospite fratre soror.

ELEGIA XXIII.

Ex lacrymis MAGDALENÆ vitæ
 LAZARI.

INSOLABILIBVS suspiria mersa querelis
 Mille per ærumnas vndat in ora dolor:
 Et gemitum, gemitum geminas lacrymosa, que-
 relasque:
 At quis amans dextrâ ludit in aure sonus?
 Spes erat. an fallor? non fallor. idonea votis
 Spes erat: arguto murmure læta canit.
 Lenè supercilium salit, ac fibra vibrat, & omen
 Nescio quod vitæ candida spondet auis.
 Iam tibi lanificæ noua fratris in orsa Sorores,
 Candidiore trahent vellera pura manu.
 Frigida mors calidos iam iam mirabitur artus,
 Et regno fugiet mox tremefacta suo:

Ad.